

Simon Sandberg

Vårsolen skiner över Mårtensdal när Matchprogrammet möter Simon Sandberg vid tvärbane-perrongen. Ikapp med den skiner Hammarby, som både spelat sig till cupfinal och vunnit samtliga matcher sedan Allsvenskan drog igång.

TEXT ANDREA NYLIN
FOTO HENRIC WAUGE

Simon Sandberg efter premiärmatchen mot Helsingborgs IF på Nya Söderstadion. Foto: Peter Jansson.

ett slitet uttryck är att det är ensamt på toppen, men sällan har gemenskapen känts lika stark såväl på Södermalm som i truppen.

– Det är jättebra stämning nu. Det är klart att det blir så när det går bra, men det handlar inte bara om det. Det är också utanför plan, att vi umgås, har kul och gör annat än att bara prata fotboll. På planen känner jag att vår defensiv är bättre, vi är mer samlade och springer mer för varandra. Vi har lyft oss vid fasta situationer också, där har vi redan gjort flera mål. Det visar hur man mår som trupp att vi kan ha så stor konkurrens om platserna och ändå ingen som surar över att den inte får spela. Att de som är på bänken eller är nya pushar på och vill spela gör att hela laget höjer sig. Jag tror att det behövs och ibland har saknats senaste åren.

När Simon skrev på för Hammarby inför säsongen 2018 hade han ett och ett halvt år i bulgariska Levski Sofia bakom sig. Historien om vistelsen där får ofta handla om avslutet, där tre män dök upp hemma hos honom. Simon hade drabbats av en knäskada som istället för den initialt beräknade månaden hängde i efter ett halvår, och männen förklarade att de skulle döda honom om han inte lämnade klubben och landet.

– Jag tyckte inte att den tiden var så jobbig psykiskt, bara att hela situationen var skum, svarar Simon på frågan om hur en sån upplevelse känns som ung spelare utomlands.

– Jag tror att jag lärde mig mycket under den tiden, även fast den var åt helvete i slutet. Det var kul och lärorikt att vara där också. Men sen när hela läget blev märkligare varje dag och avslutades med att de kom hem och hotade mig i min lägenhet och Hammarby hörde av sig fanns det inget att tveka på.

I Hammarby hade Jesper Jansson precis hunnit komma på plats som sportchef. Simon beskriver det som att han fick känslan av att man höll på att satsa på något nytt och ville uppåt.

– När jag landade fanns det ju ingen tränare

på plats och man visste inte riktigt vad som skulle hända, men så blev det Stefan Billborn som jag kände sedan innan. Såklart var det en trygghet där och då, att man känner tränaren när man kommer till en ny klubb och att han visste vad jag behövde träna på för att utvecklas. Han var bra för mig i det läget och jag tror att Jansson har varit en viktig del av att vi som lag faktiskt har kommit såhär långt, även om vi haft en del dippar på vägen. Man har ju till exempel verkligen sett hur det påverkat oss att spela med tomma läktare – det ska ju egentligen inte sänka oss men är absolut en faktor. Men som vi spelar nu, där vi tar en match i taget, går ihop som lag när matchen svänger och bara kör på det sätt Martí och de andra tränarna vill, då tror jag att det kommer gå bra framåt.

Simon är sedan matchen mot Sirius den senaste spelaren att nå upp i 100 spelade matcher i Bajentröja, ett antal som inte är helt vanligt i dagens allsvenska klubbar. I Hammarbys trupp 2022 är det bara Jeppe Andersen och Mads Fenger som spelat fler, med 127 respektive 113 spelade matcher vardera.

– Det känns coolt och märkligt att ha kommit upp i de matcherna. Jag kom hit trasig från Bulgarien och verkligen ville börja om på nytt. Tiden har gått väldigt snabbt sedan dess. När jag var typ 12 hade jag en kompis hemma i Partille som älskade Hammarby och fick in mig på den grejen. Vi brukade kolla youtubeklipp med trycket på Söderstadion, pratade om att åka dit och jag sa att "en dag ska jag spela där". Vi började gå på handbollen när Hammarby spelade, bokade biljetter via Bajen Fans och stod i klacken. Jag minns en match när Bajen gjorde mål med fem sekunder kvar och vi vann med 30–29 och alla bara rusade in på plan och hoppade med laget. Och nu spelar jag i samma gemenskap som jag lärde känna då, även fast det är en annan sport. Jag tror att det är därför jag känner mig så hemma i hur allting har blivit.

Handbollsintresset är stort i hela Simons familj – pappan är handbollsscoach, brorsan och

” Vi brukade kolla youtubeklipp med trycket på Söderstadion, pratade om att åka dit och jag sa att "en dag ska jag spela där".

mamman har spelat. Simon själv spelade länge handboll parallellt med fotbollen och kom in på bägge sporternas gymnasieprogram på Katrine-lundsgymnasiet i Göteborg. Simon beskriver avslutet som ledde in honom på fotbollskarriären som väldigt svårt.

– Jag valde verkligen jättesent. Jag vet fortfarande inte riktigt varför det blev fotbollen – just där och då var jag nog faktiskt en bättre handbollsspelare. Jag kommer ihåg att pappa sa att jag var tvungen att bestämma mig. "Du kan inte hålla på och träna varannan dag". Det var ju så det var under den perioden, fotboll ena dagen och handboll nästa, matcher som krockade. Sen kom Häcken in med ganska bra tajming just då – de hade just byggt ny anläggning och det kändes väldigt proffsigt. I slutändan känner jag att jag valde rätt – jag hade säkert sett ut som jag gör i dag även om jag spelat handboll och då hade fysiken inte räckt.

Då Simon vann Svenska cupen med BK Häcken var det han som slog den avgörande straffen mot dagens matchmotståndare Malmö, som också Hammarby ska möta i årets cupfinal den 25 maj. För den med genrepssnover inför dagens match är det tröstande att höra att Simon varit igenom samma resa förr.

– Innan Häckens cupguld mötte vi Malmö tre dagar innan och förlorade 3–0. Sen åkte vi tillbaka och vann guld. Fullsatt, bortaplan, du är ung och det är straffläggning – men jag kände mig ändå säker och bara drog dit den. Det var Häckens första titel och såklart jättespeciellt. Bajen hade ju inte heller vunnit något på jättele-länge förra året – det var tråkigt att inte ha publik på plats men helt fantastiskt efteråt när vi fick känna vad det betyder för alla här. Och det är ju det vi vill göra igen och strävar efter hela tiden, att bli bättre och vinna. Vi känner oss starka, har ett jättebra lag och konkurrerar fullt ut. Allt handlar om att fortsätta vara noggranna med hur vi ska spela och följa matchbilden, men också om att plocka fram det där lilla extra från

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Emil: När började du med #gameday på Twitter och hur viktig är den i din matchuppladdning?

– Det började bara som en rolig grej, jag minns inte exakt när men började i Häcken och körde det i Bulgarien. Sen har det blivit roligare nu, folk skriver på matchdag och frågar om jag inte har vaknat än vid 8. Folk verkar gilla det och jag tycker bara att det är kul. Den är där, den måste ut – annars är det inte match.

Andrea: Vilka positioner utöver din nuvarande trivs du att spela i?

– Det är i backlinjen jag känner mig tryggast, så det får väl bli mittback. Jag vill ha spelet framför mig.

Hanna: Om du inte var fotbollsspelare, vad hade du gjort istället?

– Varit i Hammarby Handboll!

Lotten: Vilken är din bästa Bajenramsa?

– "Gröna vita oslagbara, tre poäng och läktarkross...". Jag tycker att den är nice. Du har vunnit, den kommer, den är fin.

Åsa: Din pappa är ju tränare, kommer din pappa med råd till dig?

– Nej, men både han och mamma följer matcher såklart. Men han är inte den som tycker till – i fotbollen sköter jag mitt och han är supporter.

Uggla: Vem blir vår nästa försäljning?

– Williot. Han har det mesta av det som behövs: jättetalangfull, jättebra spelare, mogen för sin ålder och har börjat göra mål. Försätter han såhär kommer han inte bli kvar längre tror jag.

Simon Sandberg i matchen mot Mjällby den 15 april. Foto: Peter Jansson.

sig själv som kan ändra matchen. Där har vi ju jättebra spelare, framför allt däruppe – till exempel med Gurra kan det bara hända något och så är det mål. Så det ska bli kul att möta Malmö. Det kommer att bli riktigt bra matcher.

Och om det blir någon straff?

– Haha, då tar jag den alla dagar i veckan!
 I dagens match möter Hammarbys trupp inte bara Malmö FF, utan också sin senaste tränare Milos Milojevic, som återvänder till Nya Söderstadion under ny flagg.
 – Det är så klart att det blir speciellt att han kommer tillbaka, och han är ju också taggad på att vinna, så det blir en match i matchen som blir en extra krydda för laget. Jag tycker att han kom in med bra energi och aggressivitet när vi behövde det. Sen har Martí fortsatt på det spåret, men är mer teknisk. Det märks att han hade bra koll på laget redan när han kom och visste vad vi behövde. Men också att han, Ivan, Abel och Imad lägger många timmar på att vi ska lyckas.

Det är svårare än man tror att bara ösa in mål, även om det är en match där alla förväntar sig det, som hemmapremiären till exempel. Inga matcher är lätta, alla är svåra och alla är 90 minuter som man ska försöka kontrollera. Det är det jag brukar säga till gubbarna innan match: ”nu är det 90 minuter, sen kan ni göra vad ni vill”.
 Simons kontrakt förnyades 2019 och sträcker sig över säsongen 2022. Ännu finns ingen dialog mellan honom och klubben kring ifall det är i klacken eller backlinjen vi kommer att se Simon Sandberg säsongen 2023.
 – Vi har inte pratat om det än, men jag är väldigt öppen för fortsättning. Det är klubben som bestämmer, inte jag – det jag kan påverka är att göra mitt bästa på matcherna och på träningarna. Jag vill spela där jag trivs, där jag känner att jag mår bra och där jag kan bidra och hjälpa mitt lag. Bajen har gett mig mycket och man försöker alltid ge tillbaka. Som sagt, det känns som hemma. ■

EVERY LEGEND HAS A BEGINNING

TO CLIMB THAT HILL, TO FINISH THAT RACE, TO PULL OFF THAT TRICK, WE KNOW THE FEELING.

HUSKI CHOCOLATE